

การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ ด้านทักษะอาชีพของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

The Development of Academic Administrative Models to Promote Vocational Skills Learning Management of Schools Under Local Administrative Organizations in Surat Thani

สุกัญญา จันทรพาส¹, พิชามณญ์ สุรีย์พรรณ² และ สิริสวัสดิ์ ทองก้านเหลือง³

Sukanya Jantaraphat¹, Pichamon Sureeyaphan², and Sirisawat Thongkanluang³

ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

Master of Education, Suratthani Rajabhat University, Thailand

E-mail: sukanyajantaraphat@gmail.com

Received November 20, 2024; **Revised** January 10, 2025; **Accepted** February 18, 2025

Abstract

This research aimed to study 1) the current and desired conditions of academic management for promoting vocational skill learning, 2) develop an academic management model to enhance vocational skill learning, and 3) verify and experiment with using the academic management model for promoting vocational skill learning. The research employed a mixed-methods design. The sample consisted of 269 school administrators and teachers from schools under the jurisdiction of local administrative organizations in Surat Thani province, selected through stratified random sampling. The instrument for collecting data was a questionnaire about current and desired conditions, an interview form, a knowledge test, a teacher assessment form for vocational skill learning, and a model efficiency evaluation form. Data analysis comprised percentage, mean, standard deviation, and content analysis. The results of the research found that 1) Academic administration to promote learning in vocational skills is at the present condition less than the desired condition at the highest level. And the most necessary need is curriculum development 2) Academic administration model to promote vocational skills learning, consisting of 6 elements: principles, objectives, inputs, procedures, outputs, and implementation of the model. 3) The results of the inspection and trial of the model found that scores after the development were significantly higher than before the development at

the .05 level at the level of teachers' practice in learning management. at the highest level and efficiency of the model at the highest level.

Keywords: academic administration; development of academic administration models; vocational skills; promotion of learning management

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพ 2) พัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพ และ 3) ตรวจสอบและทดลองใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพ โดยใช้รูปแบบการวิจัยและพัฒนาแบบผลานวิธี กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 269 คน ใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม แบบประเมินความสอดคล้อง (IOC) แบบสัมภาษณ์ แบบทดสอบความรู้ แบบประเมินทักษะครู แบบประเมินประสิทธิภาพรูปแบบ การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพมีสภาพปัจจุบันน้อยกว่าสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด และความต้องการจำเป็นมากที่สุดคือ การพัฒนาหลักสูตร 2) รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพ ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ คือ หลักการ วัตถุประสงค์ ปัจจัยนำเข้า วิธีดำเนินการ ผลผลิต และการนำรูปแบบไปปฏิบัติ 3) ผลการตรวจสอบและทดลองใช้รูปแบบ พบว่า คะแนนหลังการพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระดับการปฏิบัติครูในการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด และประสิทธิภาพของรูปแบบ อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การบริหารงานวิชาการ; รูปแบบการบริหารงานวิชาการ; การจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพ; การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้

บทนำ

ความเจริญก้าวหน้าและการพัฒนาของสังคมโลกอย่างรวดเร็วส่งผลต่อการพัฒนาประเทศอย่างก้าวกระโดด ภายใต้การขับเคลื่อนปัจจัยพื้นฐานทางสังคมของประเทศ โดยเฉพาะการพัฒนาคนที่มีความเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาเป็นสำคัญ สถานศึกษาจึงเป็นหน่วยงานที่สำคัญ โดยเฉพาะในส่วนของการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาที่มีส่วนสำคัญในการวางแผนจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้ถูกต้องและเหมาะสมตามหลักสูตรพร้อมทั้งพัฒนาหลักสูตรให้ สอดคล้องกับสภาพบริบทของพื้นที่ สอดคล้องกับอาชีพในท้องถิ่นและสนองต่อความเปลี่ยนแปลงของสังคมที่มีความหลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน และนำไปสู่การพัฒนาและการสร้างทักษะการเรียนรู้ที่สำคัญสำหรับอนาคตแก่ผู้เรียนการศึกษาจึงเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาบุคคล ให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีอารยธรรมทางปัญญาและความงามทางจิตใจ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 289 ได้บัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีสิทธิที่จะจัดการศึกษาอบรม และคำนึงถึงความสอดคล้องกับมาตรฐานและระบบการจัดการศึกษาของชาติ ตามความเหมาะสมของการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มุ่งเน้นให้ “จัดการศึกษาต้องนำไปสู่การเป็นคนดีมีอาชีพสุจริต เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข” ทั้งสังคมไทยและสังคมโลก ประกอบกับผู้เรียนของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่มีฐานะยากจน มักไม่มีโอกาสได้เรียนต่ออีกด้วย จึงอาจส่งผลให้กลุ่มผู้เรียนไม่มีความเป็นเลิศในด้านใดก็ตาม

การบริหารงานวิชาการเป็นงานที่สำคัญ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้นำขอบข่ายและภารกิจการบริหารงานวิชาการตามคู่มือการปฏิบัติงานข้าราชการครูของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมาจัดการศึกษาสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (Romphirang, 2018)

ปัญหาการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสุราษฎร์ธานี (Surat Thani Province Office of Local Administrative, 2022) พบว่าการจัดการเรียนรู้ที่เน้นด้านทักษะอาชีพยังไม่สนองความต้องการของผู้เรียนได้อย่างหลากหลายจากการศึกษาข้อมูลพบว่า สถานศึกษาจัดหลักสูตรที่เน้นด้านทักษะอาชีพยังมีน้อย ผู้สอนที่มีประสบการณ์และเทคนิคการสอนขั้นสูงยังไม่เพียงพอ การเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารท้องถิ่นทำให้ขาดซึ่งความต่อเนื่องในการบริหารงาน การดำเนินงานในชั้นเรียนจึงไม่ครบกระบวนการไม่ต่อเนื่องซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นปัญหาในการบริหารการจัดการศึกษา

จากสภาพความเป็นมาของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นบุคลากรทางการศึกษาจึงตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาการที่ส่งเสริมเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพของผู้เรียน จึงมีความสนใจศึกษาและพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสุราษฎร์ธานีเพื่อให้โรงเรียนในสังกัดสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสุราษฎร์ธานีได้นำรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพไปประยุกต์ใช้ในการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพให้นักเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. เพื่อพัฒนาแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
3. เพื่อตรวจสอบและทดลองใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา การพัฒนาแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แก่ แนวคิด

และทฤษฎีที่เกี่ยวกับการบริหาร แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ แนวคิดเกี่ยวกับทักษะอาชีพ แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบ และแนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนา

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรคือ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 40 โรงเรียน ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา 48 คน ครูผู้สอน 846 คน รวม 894 คน (Surat Thani Province Office of Local Administrative, 2022)

กลุ่มตัวอย่าง

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการด้านการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสุราษฎร์ธานี กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวนทั้งหมด 269 คน ผู้วิจัยใช้เทคนิคการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified random sampling)

ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสุราษฎร์ธานี กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

ระยะที่ 3 ตรวจสอบและทดลองใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสุราษฎร์ธานี กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารและครูผู้สอนโรงเรียนเทศบาล 4 (วัดโพธาราม) จำนวน 7 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

ขอบเขตด้านพื้นที่

สถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาในการศึกษา พฤศจิกายน 2566 – สิงหาคม 2567

ทบทวนวรรณกรรม

การบริหารงานวิชาการ lamkrong (2018) ได้ให้ความหมายการบริหารงานวิชาการ คือการบริหารงานหรือการดำเนินกิจกรรมทุกอย่างทุกอย่างในสถานศึกษา เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลแก่ผู้เรียนสูงสุด และโรงเรียนในฐานะเป็นหน่วยปฏิบัติการที่มีหน้าที่ภารกิจโดยตรงในการจัดการศึกษา จึงต้องมีหน้าที่ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถ Khunsook (2022) ได้ให้ความหมายการบริหารงานวิชาการ คือ การพัฒนาการเรียนการสอน ที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ และการศึกษานักเรียนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด มีการวัดผล ประเมินผล การประกันคุณภาพ เพื่อส่งเสริมปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารงานกิจกรรมต่าง ๆ ภายในโรงเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน กระบวนการวางแผน การดำเนินการ การพัฒนาและการปรับปรุงการเรียนการสอน ประกอบด้วย องค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตร 2) ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา 3) ด้านการวัดผล ประเมินผล 4) ด้านการนิเทศ

การจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพ Piyasant (2015) ได้ให้ความหมายองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพ คือ การจัดการศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพจากโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี มีรูปแบบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกอบอาชีพ ประกอบด้วยปัจจัย 3 ส่วน ได้แก่ 1. ปัจจัยด้านศักยภาพของพื้นที่ 2. ปัจจัยด้านการ

มีส่วนร่วมและเครือข่ายพัฒนาการศึกษาทั้งชุมชน 3. ปัจจัยด้านกระบวนการของสถานศึกษา Wattananawuth (2016) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพ คือการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพในโรงเรียน เป็นการเตรียมความพร้อมให้นักเรียน มีทักษะอาชีพติดตัว เพื่อการดำรงชีวิต หรือเป็นพื้นฐาน ในการศึกษาต่อชั้นสูงต่อไป มีองค์ประกอบ 6 องค์ประกอบ ดังนี้

1) การกำหนดกระบวนการบริหารที่เหมาะสมในด้านการบริหาร และจัดสภาพแวดล้อมที่มีความเหมาะสมกับการจัดการทักษะอาชีพ 2) การกำหนดนโยบายระดับสูง โดยจัดให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 3) การส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน คือผู้เรียนควรมีคุณลักษณะ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล มีภูมิคุ้มกันที่ดี และมีความรู้คู่คุณธรรม 4) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของหลักสูตร กำหนดให้เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ สามารถปฏิบัติได้จริง 5) การส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน มุ่งเน้น ให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ นิเทศติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามหลักสูตร

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพ หมายถึง ขั้นตอน กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นทักษะอาชีพพัฒนาความรู้และฝึกทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพที่ตรงตามความถนัดและศักยภาพของนักเรียน ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบคือ 1) จัดการศึกษาให้สอดคล้องกับปัจจัยด้านศักยภาพของพื้นที่ 2) จัดการเรียนการสอนโดยร่วมกับวิทยากรภายนอก หรือภูมิปัญญาท้องถิ่น สถานประกอบการในพื้นที่ 3) การจัดแหล่งเรียนรู้ให้สอดคล้องกับการเตรียมความพร้อมด้านทักษะอาชีพ แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนอย่างหลากหลาย 4) จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญสามารถปฏิบัติได้จริง 5) การวัดและประเมินผลจากสภาพจริง

จากการทบทวนวรรณกรรมจะเห็นการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาเดิมให้ได้ผลดียิ่งขึ้น มีความยืดหยุ่น สอดคล้องกับสภาพบริบทของพื้นที่ มีการเชื่อมโยงองค์ความรู้ด้านอาชีพจากชุมชนสอดคล้องกับอาชีพในท้องถิ่นและความต้องการของตลาดมีความหลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียนและบูรณาการเรียนการสอนทักษะอาชีพร่วมกับรายวิชาอื่น ๆ 2) ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการสอนซึ่งต้องอาศัยปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนผู้สอนโดยผ่านสถานการณ์สภาพการณ์หรือกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักคิด วิเคราะห์ รู้จักค้นคว้า และแสวงหาความรู้จากประสบการณ์จริงและได้ปฏิบัติจริงมากขึ้น 3) ด้านการวัดผล ประเมินผล หมายถึง การประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามสภาพจริง ด้วยวิธีการที่หลากหลาย ครอบคลุมการเรียนทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านทักษะการปฏิบัติงานและด้านเจตคติ 4) ด้านการนิเทศการศึกษา หมายถึง กระบวนการจัดบริหารการศึกษาเพื่อชี้แนะให้ความช่วยเหลือและความร่วมมือกับครู และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา เพื่อร่วมกันปรับปรุงการสอนของครู และพัฒนาคุณภาพของนักเรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายของหลักสูตรตลอดจนร่วมมือกันในการพัฒนาด้านการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนาแบบผสมวิธี (R&D, Mixed Method) มี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การบริหารงานวิชาการด้านการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสุราษฎร์ธานีประชากร จำนวน 269 คน ใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การบริหารงานวิชาการด้านการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลจากทางมหาวิทยาลัย
2. ผู้วิจัยส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์พร้อมแบบสอบถามออนไลน์ (Google Form) เพื่อรวบรวมข้อมูลสภาพการบริหารงานวิชาการด้านการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
3. ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้รับคืน ตรวจสอบความสมบูรณ์เพื่อดำเนินตามขั้นตอนการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การบริหารงานวิชาการด้านการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพ ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) และดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$)

ตอนที่ 2 พัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการด้านการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประกอบด้วย

1. ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารสถานศึกษา	จำนวน 3 ท่าน
2. ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา	จำนวน 1 ท่าน
3. ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพ	จำนวน 1 ท่าน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม
2. แบบประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลจากทางมหาวิทยาลัย ผู้วิจัยนำร่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการด้านการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสุราษฎร์ธานีมากำหนดประเด็นการสัมภาษณ์ โดยใช้วิธีการสนทนากลุ่ม (Focus group) ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน และประเมินความสอดคล้อง IOC ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านมาปรับปรุงแก้ไขร่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการด้านการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสุราษฎร์ธานีฉบับสมบูรณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม (Focus group) ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์เนื้อหา

ขั้นตอนที่ 3 ตรวจสอบและทดลองใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 คน หัวหน้างานวิชาการ จำนวน 1 คน ครูผู้สอน จำนวน 5 คน รวมทั้งหมด 7 คนซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจ จำนวน 20 ข้อ

แบบประเมินทักษะครูด้านการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพจำนวน 13 ข้อ

แบบตรวจสอบประสิทธิภาพของรูปแบบจำนวน 12 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลจากทางมหาวิทยาลัย ผู้วิจัยลงเก็บข้อมูลโดยนำรูปแบบการวิจัยที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้ และประเมินผลการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการด้านการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสุราษฎร์ธานีโดยทดลองใช้รูปแบบกับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โรงเรียนเทศบาล 4 (วัดโพธารวาส) ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้รับจากแบบประเมินไปจัดกระทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ได้แก่ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมทั้งการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพ สภาพปัจจุบันในภาพรวม มีค่าเท่ากับ 2.48 อยู่ในระดับน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านที่ 4 ด้านการนิเทศ มีสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับน้อย รองลงมาคือ ด้านที่ 2 ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา มีสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับน้อยที่สุด ต่อมาคือ ด้านที่ 3 ด้านการวัดและประเมินผล มีสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับน้อยที่สุด และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านที่ 1 ด้านการดำเนินการพัฒนาหลักสูตร มีสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับน้อยที่สุด ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่าสภาพที่พึงประสงค์มีค่าเท่ากับ 4.75 อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านที่ 1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร มีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านที่ 4 ด้านการนิเทศ มีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด ต่อมาคือ ด้านที่ 3 ด้านการวัดและประเมินผล มีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุดตาม และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านที่ 2 ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา และความต้องการจำเป็นมากที่สุดคือ การพัฒนาหลักสูตร มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นเท่ากับ 0.52

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สภาพปัจจุบัน สภาพที่คาดหวัง และค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) และลำดับความสำคัญของการ พัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพ ของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

Table 1 Mean ($\bar{X}$) Standard deviation (S.D.) Current condition Expected condition and the index of essential needs ($PNI_{modified}$) and the priority of Develop an academic administration model to promote learning about vocational skills. of schools under local administrative organizations in Surat Thani Province

การพัฒนาแบบการบริหารงาน วิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ ด้านทักษะอาชีพของโรงเรียน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี (Development of academic administration models to promote learning management Vocational skills of the school Under the local administrative organization In Surat Thani Province)	D			I			PNI	อันดับ (No.)
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล (result)	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล (result)		
ด้านที่ 1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร (Curriculum development)	2.32	0.59	น้อยที่สุด (Improve)	4.83	0.38	มากที่สุด (Excellent)	0.52	1
ด้านที่ 2 ด้านการจัดการเรียนการสอน ในสถานศึกษา(Teaching and learning management in educational institutions)	2.49	0.80	น้อยที่สุด (Improve)	4.64	0.51	มากที่สุด (Excellent)	0.46	3
ด้านที่ 3 ด้านการวัดและประเมินผล (Measurement and Evaluation)	2.47	0.60	น้อยที่สุด (Improve)	4.75	0.44	มากที่สุด (Excellent)	0.48	2
ด้านที่ 4 ด้านการนิเทศ (Supervision)	2.62	0.60	น้อย (Fairt)	4.78	0.42	มากที่สุด (Excellent)	0.45	4
รวม (Total)	2.48	0.65	น้อยที่สุด (Improve)	4.75	0.44	มากที่สุด (Excellent)	0.48	-

วัตถุประสงค์ที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 หลักการ

การบริหารงานวิชาการด้วยวงจรคุณภาพ PDCA

P – Plan คือ กำหนดสาเหตุของปัญหาการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพ

D – Do คือ การปฏิบัติตามแผนหรือทดลองปฏิบัติโดยการนำรูปแบบการบริหารงานวิชาการไปใช้เป็นการนำร่องในส่วนย่อย โดยทดลองใช้กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน

C – Check คือ ตรวจสอบเพื่อให้ทราบว่ารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพบรรลุผลตามแผนหรือหากมีสิ่งใดที่ทำให้ผิดพลาดหรือได้เรียนรู้อะไร มาแล้วบ้าง

A – Act คือยอมรับการเปลี่ยนแปลง หากบรรลุผลเป็นที่น่าพอใจหรือหากผลการปฏิบัติไม่เป็นไป ตามแผน ให้ทำซ้ำวงจรโดยใช้การเรียนรู้จากการกระทำในวงจรที่ได้ปฏิบัติไปแล้ว

องค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารงานวิชาการที่ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพของสถานศึกษา
2. เพื่อพัฒนาครูผู้สอนให้จัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ

องค์ประกอบที่ 3 ปัจจัยนำเข้า

1. ผู้บริหารสถานศึกษา
2. ครูและบุคลากรทางสถานศึกษา
3. ขอบข่ายงานวิชาการ ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา และ ด้านการนิเทศ

องค์ประกอบที่ 4 วิธีดำเนินการ

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตร (P)
 - 1.1 ส่งเสริมการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และประชุมวางแผนงานแต่ละกิจกรรมให้สอดคล้องกับหลักสูตร
 - 1.2 หลักสูตรสถานศึกษาได้รับการประเมินและสรุปเป็นรายงานเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการสถานศึกษา
 - 1.3 หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมมีการเชื่อมโยงองค์ความรู้ด้านอาชีพจากชุมชน
2. ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา (D)
 - 2.1 ครูผู้สอนจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนรู้จักตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความถนัดหรือความสนใจของตนเอง
 - 2.2 ครูผู้สอนจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการในสาระวิชาอื่น ๆ โดยนำเนื้อหาสาระการเรียนรู้ตั้งแต่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ขึ้นไปหรือระหว่างศาสตร์ มาเชื่อมโยงหรือสัมพันธ์ เป็นเรื่องเดียวกัน เพื่อจัดการเรียนรู้ภายใต้หัวเรื่อง (Theme) เดียวกัน ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่ลึกซึ้งและ ใกล้เคียงกับชีวิตจริง การบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้
 - 2.3 สถานศึกษาจัดการเรียนการสอนโดยร่วมกับวิทยากรบุคคลภายนอกหรือภูมิปัญญาท้องถิ่น สถานประกอบการ สถาบันการศึกษา หน่วยงานของรัฐ เอกชนที่มีความพร้อมด้านบุคลากร วัสดุครุภัณฑ์ และแหล่งเรียนรู้
- 3 ด้านการวัดและประเมินผล (C)
 - 3.1 สถานศึกษาส่งเสริมให้ครูมีการประเมิน สอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยส่งเสริมให้ครูใช้รูปแบบการประเมินผู้เรียนที่หลากหลาย เพื่อให้ได้การวัดและการประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ฝึกทักษะอาชีพที่สะท้อนความสามารถอย่างแท้จริง
 - 3.2 ครูผู้สอนประเมินผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างทักษะและเกิดการพัฒนาการเรียนรู้
 - 3.3 ครูผู้สอนวัดและประเมินผลจากสภาพจริง
- 4 ด้านการนิเทศ (A)
 - 4.1 สถานศึกษาจัดระบบการนิเทศงานวิชาการ และการเรียนการสอนในรูปแบบที่หลากหลายเหมาะสม
 - 4.2 สถานศึกษาวางแผน/เตรียมความพร้อมก่อนการนิเทศ เช่น ให้คำปรึกษา ชี้แนะ แนะนำในการจัดทำแผนจัดการเรียนรู้ให้กับผู้รับการนิเทศให้ถูกต้องตาม องค์ประกอบของแผนจัดการเรียนรู้

4.3 สถานศึกษาวิเคราะห์ผลการนิเทศและการสะท้อนความคิด จากการปฏิบัติ

องค์ประกอบที่ 5 ผลผลิตของรูปแบบ

1. สถานศึกษามีแนวทางในการบริหารงานวิชาการที่ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพของสถานศึกษา

2. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ

องค์ประกอบที่ 6 การนำรูปแบบไปปฏิบัติ

การนำรูปแบบไปปฏิบัติโดยการฝึกอบรม สถานศึกษาสามารถกำหนดหลักสูตรการฝึกอบรม วัตถุประสงค์ และการประเมินผลการอบรมได้อย่างเป็นระบบ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. การประเมินเพื่อหาความจำเป็นในการฝึกอบรม
2. กำหนดวัตถุประสงค์ในการฝึกอบรม
3. กำหนดมาตรฐานและตัวชี้วัดเพื่อใช้เป็นเครื่องมือวัดความสำเร็จของการฝึกอบรม
4. สร้างหลักสูตรฝึกอบรม ดำเนินการฝึกอบรม ประเมินผลการฝึกอบรมติดตามการฝึกอบรมด้วยการ ทบทวน และปรับปรุงการฝึกอบรมเพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ในการฝึกอบรมครั้งต่อไป

วัตถุประสงค์ที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการวิเคราะห์ทักษะครูด้านการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพ หลังการใช้รูปแบบการบริหารงาน วิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด สุราษฎร์ธานี พบว่า ระดับการปฏิบัติครูด้านการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพ หลังการใช้รูปแบบการบริหารงาน วิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด สุราษฎร์ธานี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการดำเนินการ เรียนรู้ ระดับการปฏิบัติครูอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการเตรียมการสอน ระดับการปฏิบัติครู อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านการวัดและประเมินผล ระดับการปฏิบัติครูอยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ทักษะครูด้านการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพ หลังการใช้รูปแบบ การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพของโรงเรียน สังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

Table 2 Results of the analysis of teachers' skills in learning management in the area of vocational skills. After using the format Academic administration to promote vocational skills learning at the school Under the local government organization in Surat Thani Province

รายการ (List)	μ	σ	แปลผล (Result)
1. การเตรียมการสอน (Preparation for teaching)			
1.1 การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ (Preparation of learning management plans)	4.60	0.55	มากที่สุด (Excellent)
1.2 การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ครบถ้วนตามสาระการเรียนรู้ (Setting complete learning objectives according to the learning content)	4.80	0.45	มากที่สุด (Excellent)
1.3 กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ (Learning activities are consistent with the learning content)	4.40	0.89	มาก (Excellent)
1.4 กำหนดการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับสาระและกิจกรรมการเรียนรู้ (Determine measurement and evaluation in line with learning content and activities)	4.40	0.55	มาก (A lot)
รวมรายด้าน (Sum of each side)	4.55	0.60	มากที่สุด (Excellent)
2. การดำเนินการจัดการเรียนรู้ (Implementation of learning management)			
2.1 เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (The content is consistent with the learning objectives)	5.00	0.00	มากที่สุด (Excellent)
2.2 การสอดแทรกความรู้ทั่วไปและคุณธรรมจริยธรรม (Inserting general knowledge and morality and ethics)	4.60	0.25	มากที่สุด (Excellent)
2.3 การใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะอาชีพ (Using learning management methods that encourage learners to have vocational skills)	4.80	0.27	มากที่สุด (Excellent)
2.4 การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามหรือแสดงความคิดเห็น (Giving students the opportunity to ask questions or express opinions)	4.60	0.27	มากที่สุด (Excellent)
2.5 มีการตั้งคำถามที่กระตุ้นให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิดและร่วมแสดงความคิดเห็น (Setting questions that encourage students to use their thinking processes and express their opinions)	4.60	0.27	มากที่สุด (Excellent)
2.6 การสรุปเนื้อหา ได้ตรงตามจุดประสงค์ (Summary of content meets the purpose)	4.40	0.28	มาก (Good)
2.7 การชี้แนะการเรียนรู้ / การศึกษาค้นคว้า และแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม (Guidance of learning/study and research and additional research sources)	4.00	0.28	มาก (Good)
รวมรายด้าน (Sum of each side)	4.57	0.56	มากที่สุด (Excellent)
3. การวัดและประเมินผล (Measurement and evaluation)			
3.1 สอดคล้องและครอบคลุมจุดประสงค์ (Consistent and comprehensive objectives)	4.60	0.55	มากที่สุด (Excellent)
3.2 การประเมินผลตามสภาพจริง (Evaluation according to actual conditions)	4.40	0.55	มาก (Good)
รวมรายด้าน (Sum of each side)	4.50	0.53	มากที่สุด (Excellent)
เฉลี่ยภาพรวม (Overall average)	4.54	0.56	มากที่สุด (Excellent)

2. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ 9 การนำทักษะการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพ และวิธีการพัฒนาไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ข้อที่ 1 ความเหมาะสมของรูปแบบวิธีการและระยะเวลาในการพัฒนา มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ลำดับขั้นตอนการพัฒนา มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพ ของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

Table 3 The results of the analysis of satisfaction with the promotion of vocational skills learning management of schools under local administrative organizations in Surat Thani Province

รายการ (List)	μ	σ	แปลผล (Result)
1. ความเหมาะสมของรูปแบบวิธีการ และระยะเวลาในการพัฒนา (Appropriateness of the method and development time)	4.80	0.45	มากที่สุด (Excellent)
2. การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการสร้างความเข้าใจและให้ความรู้ (Organize workshops to create understanding and provide knowledge)	4.40	0.55	มาก (Good)
3. เนื้อหาครอบคลุมตรงกับความต้องการ (Coverage content meets needs)	4.40	0.55	มาก (Good)
4. จำนวนแบบทดสอบ ก่อน-หลังการพัฒนาเหมาะสม (Number of tests Before and after appropriate development)	4.20	0.45	มากที่สุด (Excellent)
5. คู่มือการใช้งานและเอกสารประกอบการพัฒนา (User manual and development documentation)	4.60	0.55	มากที่สุด (Excellent)
6. ลำดับขั้นตอนการพัฒนา (Sequence of development steps)	4.00	1.00	มาก (Good)
7. ความรู้ ความเข้าใจหลังการอบรม (Knowledge and understanding after training)	4.60	0.55	มากที่สุด (Excellent)
8. ได้รับความรู้หรือประโยชน์จากกระบวนการพัฒนาทุกขั้นตอน (Gain knowledge or benefits from every step of the development process.)	4.20	0.45	มาก (Good)
9. การนำทักษะการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพ และวิธีการพัฒนาไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน (Applying learning management skills in vocational skills and methods of development and application in teaching and learning)	5.00	0.00	มากที่สุด (Excellent)
10. การนำความรู้ และทักษะตามเนื้อหาสาระวิชาไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน หรือการปฏิบัติงานในหน้าที่ (Applying knowledge and skills according to subject content to teaching and learning. or performance of duties)	4.40	0.55	มาก (Good)
เฉลี่ยภาพรวม (Overall average)	4.60	0.58	มากที่สุด (Excellent)

3. ผลการวิเคราะห์การตรวจสอบประสิทธิภาพของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จากการวิเคราะห์ข้อมูลประสิทธิภาพของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) ความถูกต้อง 2) ความเหมาะสม 3) ความเป็นไปได้และ 4) ความเป็นประโยชน์ของรูปแบบ พบว่า ประสิทธิภาพของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความเป็นประโยชน์ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านความถูกต้อง มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ต่อมาคือ ด้านความเหมาะสม มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านความเป็นไปได้ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตาราง

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย (μ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ประสิทธิภาพของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสุราษฎร์ธานีโดยรวม

Table 4 Mean (μ), standard deviation (σ), efficiency of the academic administration model to promote vocational skills learning management of schools under local administrative organizations in Surat Thani Province as a whole.)

ที่ (No.)	รายการ (List)	ประสิทธิภาพรูปแบบ (n=7)		
		(Format performance n=7)		
		μ	σ	แปลผล (Result)
1.	ความถูกต้อง (correctness)	4.58	0.54	มากที่สุด (Excellent)
2.	ความเหมาะสม (suitability)	4.49	0.50	มาก (Good)
3.	ความเป็นไปได้ (possibility)	4.46	0.53	มาก (Good)
4.	ความเป็นประโยชน์ (usefulness)	4.61	0.49	มากที่สุด (Excellent)
รวม (Total)		4.54	0.52	มากที่สุด (Excellent)

อภิปรายผล

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพสภาพปัจจุบันในภาพรวม อยู่ในระดับน้อยที่สุด ซึ่งน้อยกว่าสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด และความต้องการจำเป็นมากที่สุดคือ การพัฒนาหลักสูตร ทั้งนี้เพราะหลักสูตรเป็นหัวใจของการจัดการศึกษา เป็นแกนสำคัญในการวางแผนทางการจัดการศึกษา เป็นตัวกำหนดทิศทางของการศึกษาในการที่จะให้ความรู้ การเสริมสร้างเจตคติ ตลอดจนการฝึกฝนในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนารอบด้าน สอดคล้องกับหลักการของกระทรวงศึกษาธิการ (Ministry of Education, 2010) ระบุว่าหลักในการพิจารณาหลักสูตรของสถานศึกษา ได้มาจากการที่สถานศึกษานำหลักสูตรแกนกลางมาจัดรวมกับสาระท้องถิ่น ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาได้กำหนดไว้หลากหลาย สถานศึกษาสามารถเลือกใช้ให้สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของสถานศึกษา และสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (Office of the Basic Education Commission, 2008) ได้กล่าวว่าให้สถานศึกษาจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาเป็นไปตามกรอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สอดคล้องกับสภาพปัญหาความต้องการของชุมชนและสังคมอย่างแท้จริง โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ

การศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมไปถึงเพิ่มเติมเนื้อหาสาระของรายวิชาที่สอดคล้องกับสภาพปัญหา ความต้องการของผู้เรียน กับผู้ปกครอง ชุมชนสังคมและมุ่งสู่ความเป็นสากล

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) ปัจจัยนำเข้า 4) วิธีดำเนินการ (ภายใต้วงจรคุณภาพเดมมิ่ง PDCA) 5) ผลผลิต 6) การนำรูปแบบไปปฏิบัติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้พัฒนารูปแบบโดยการศึกษาและนำหลักการ แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลการสัมภาษณ์ โดยใช้วิธีการสนทนากลุ่ม (Focus group) โดยผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ในการบริหารสถานศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อนำมาทำการวิเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Phrommanee et al. (2017) พบว่าองค์ประกอบของรูปแบบ ควรมีองค์ประกอบหลัก คือ 1) วัตถุประสงค์รูปแบบ 2) ทฤษฎีพื้นฐานและหลักการของรูปแบบ 3) ระบบและกลไกของรูปแบบ 4) วิธีการดำเนินงานของรูปแบบ 5) แนวทางการประเมินผลการดำเนินงานของรูปแบบ 6) คำอธิบายประกอบรูปแบบ 7) การระบุเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ 8) การจัดทำคู่มือการใช้รูปแบบ และสอดคล้องกับ Kaewngam (2019) ได้สรุปองค์ประกอบของรูปแบบประกอบด้วย 4 องค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) ระบบงานกลไก และ 4) เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า ผลการตรวจสอบและทดลองใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพ คะแนนหลังการพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนา ระดับการปฏิบัติครูในการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุด และประสิทธิภาพของรูปแบบ อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีของนักวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนได้รับข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อีกทั้งได้พัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพ ของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยผ่านการสัมภาษณ์ โดยใช้วิธีการสนทนากลุ่ม (Focus group) ผู้เชี่ยวชาญที่มีความเชี่ยวชาญในการบริหารและปฏิบัติงานในสถานศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการวิจัย ที่ทำให้ได้ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ละเอียด และครอบคลุมต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพ ของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสุราษฎร์ธานี และยังได้เห็นแนวปฏิบัติของผู้เชี่ยวชาญต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพ ของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสุราษฎร์ธานี อยู่อีกด้วย ทำให้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพ ของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในการบริหารสถานศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ Keawjunta (2021) เรื่องการพัฒนารูปแบบการส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำของนักเรียน โรงเรียนบ้านอติตอดอน หวายขมิ้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 ที่พบว่า ผลการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ประเมิน คู่มือรูปแบบการส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำของนักเรียน โรงเรียนบ้านอติตอดอน หวายขมิ้น ด้านความเหมาะสม โดยภาพรวมมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด และความเป็นไปได้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยคู่มือรูปแบบฯ จะต้องพัฒนาขึ้นเพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความเข้าใจและช่วยเสริมสร้างความมั่นใจ รวมทั้งช่วยลดระยะเวลาและข้อผิดพลาดที่จะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Jantima et al. (2018) ได้ศึกษารูปแบบการส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์สู่ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASCC)

สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 ผลการวิจัยพบว่า มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ผลการทดลองนำร่อง พบว่ารูปแบบที่พัฒนาขึ้นสามารถนำไปใช้ได้ ผลการทดลองใช้ พบว่า รูปแบบที่พัฒนาขึ้นช่วยทำให้นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในระดับมากที่สุด ผลการประเมินรูปแบบการส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีความคิดเห็นว่ารูปแบบการส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนสู่ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนไปใช้ มีอรรถประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม ความถูกต้องอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 4 ด้าน

สรุปผล

รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพ ของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) ปัจจัยนำเข้า 4) วิธีดำเนินการ 5) ผลผลิต 6) การนำรูปแบบไปปฏิบัติ ผลการตรวจสอบและทดลองใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพ พบว่า คะแนนก่อนการพัฒนามีค่าเท่ากับ 7.80 คะแนนหลังการพัฒนามีค่าเท่ากับ 18.20 คะแนนหลังการพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระดับการปฏิบัติครูในการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพ มีค่าเฉลี่ย 4.54 อยู่ในระดับมากที่สุด และประสิทธิภาพโดยรวมของรูปแบบ 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) ความถูกต้อง 2) ความเหมาะสม 3) ความเป็นไปได้ และ 4) ความเป็นประโยชน์ของคู่มือรูปแบบ พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความเป็นประโยชน์ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านความถูกต้อง มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ต่อมาคือ ด้านความเหมาะสม มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านความเป็นไปได้อีกมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถนำรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพไปประยุกต์ใช้ในการบริหารสถานศึกษา เพื่อให้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับบริบทสถานศึกษาของตนเอง

1.2 โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถนำรูปแบบไปปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้

1.2.1 กำหนดสาเหตุของปัญหาการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพ จากนั้นวางแผนเพื่อการเปลี่ยนแปลงหรือทดสอบการบริหารงานวิชาการเพื่อการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพให้ดีขึ้น

1.2.2 ปฏิบัติตามแผนหรือทดลองปฏิบัติโดยการนำรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพไปใช้ เป็นการนำร่องในส่วนย่อยโดยทดลองใช้กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน

1.2.3 ตรวจสอบเพื่อให้ทราบว่ารูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพบรรลุผลตามแผน หรือหากมีสิ่งใดที่ทำให้ผิดพลาดหรือได้เรียนรู้อะไรมาแล้วบ้าง

1.2.4 ยอมรับการเปลี่ยนแปลง หากบรรลุผลเป็นที่น่าพอใจหรือหากผลการปฏิบัติไม่เป็นไปตามแผน ให้ทำซ้ำวงจรโดยใช้การเรียนรู้จากการกระทำในวงจรที่ได้ปฏิบัติไปแล้ว

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัญหาของการบริหารวิชาการ เพื่อนำผลมาพัฒนาให้การบริหารสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.2 ควรศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการในแต่ละพื้นที่

2.3 ควรพัฒนารูปแบบการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาให้เป็นแบบออนไลน์ที่สามารถเข้าถึงได้ และนำแนวทางไปใช้ได้จริงในการทำงาน

องค์ความรู้ใหม่

รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสุราษฎร์ธานีประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่

1. **หลักการบริหารงานวิชาการด้วยวงจรคุณภาพ PDCA** ประกอบด้วย 1) P – Plan คือ การกำหนดสาเหตุของปัญหาการบริหารงานวิชาการ จากนั้นวางแผนเพื่อการเปลี่ยนแปลง ปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพให้ดีขึ้น 2) D – Do คือ การปฏิบัติตามแผนหรือทดลองปฏิบัติ 3) C – Check คือ ตรวจสอบเพื่อให้ทราบว่าบรรลุผลตามแผนหรือไม่ และ 4) A – Act คือยอมรับการเปลี่ยนแปลง หากผลการปฏิบัติไม่เป็นไปตามแผน ให้ทำซ้ำวงจร

2. วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารงานวิชาการที่ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพของสถานศึกษา
- 2) เพื่อพัฒนาครูผู้สอนให้จัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ

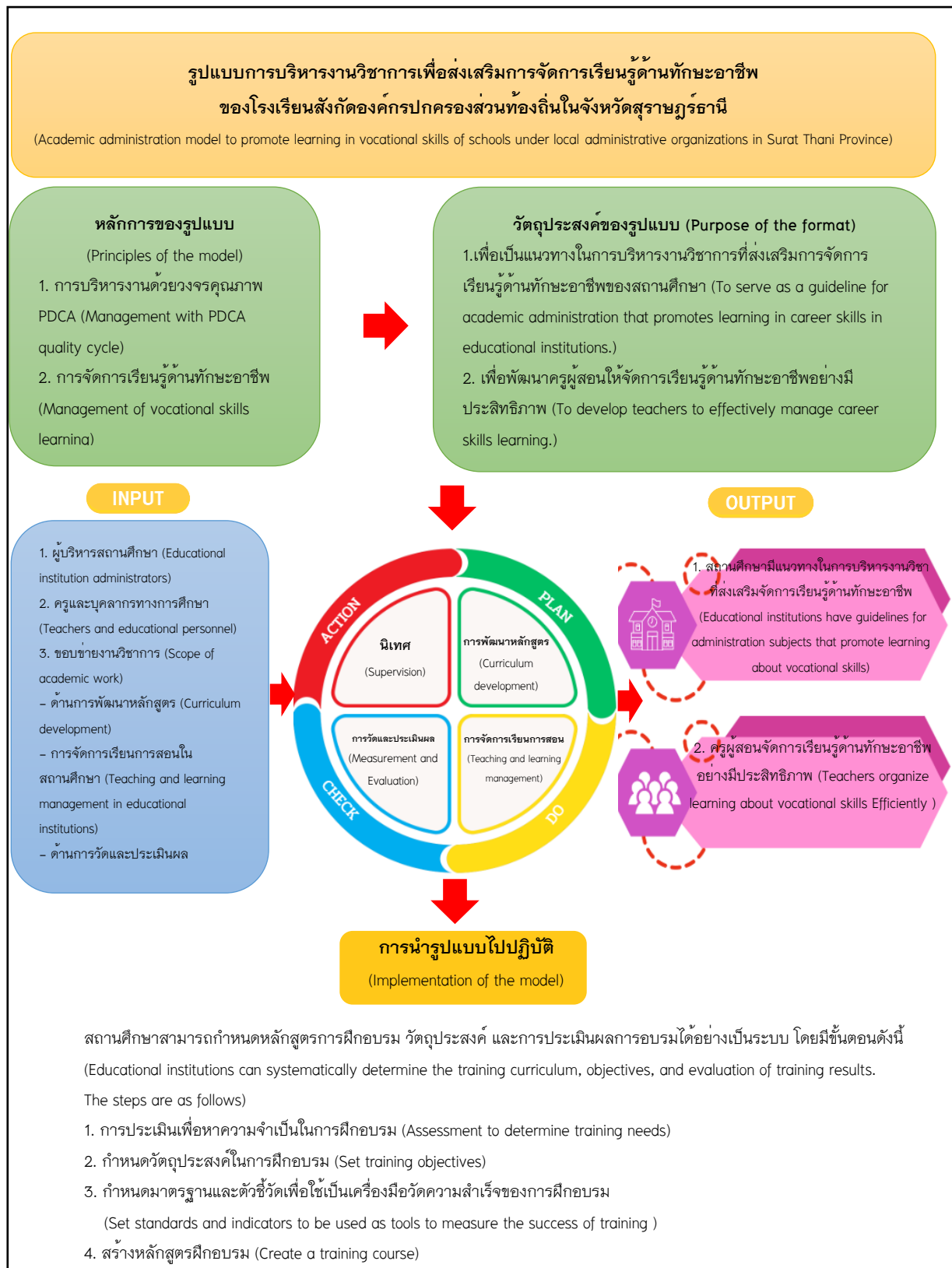
3. **ปัจจัยนำเข้าของรูปแบบ** ประกอบด้วย 1) ผู้บริหารสถานศึกษา 2) ครูและบุคลากรทางสถานศึกษา 3) ขอบข่ายงานวิชาการ ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการนิเทศ

4. **วิธีดำเนินการภายใต้วงจรคุณภาพเดิม PDCA** มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตร (P) 2) ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา (D) 3) ด้านการวัดและประเมินผล (C) 4) ด้านการนิเทศ (A)

5. ผลผลิต

- 1) สถานศึกษามีแนวทางในการบริหารงานวิชาการที่ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพ
- 2) ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ

6. **การนำรูปแบบไปปฏิบัติ** โดยการฝึกอบรม สถานศึกษาสามารถกำหนดหลักสูตรการฝึกอบรมวัตถุประสงค์ และการประเมินผลการอบรมได้อย่างเป็นระบบ โดยมีขั้นตอนดังนี้ 1) การประเมินเพื่อหาความจำเป็นในการฝึกอบรม 2) กำหนดวัตถุประสงค์ในการฝึกอบรม 3) กำหนดมาตรฐานและตัวชี้วัดเพื่อใช้เป็นเครื่องมือวัดความสำเร็จของการฝึกอบรม และ 4) สร้างหลักสูตรฝึกอบรม

ภาพที่ 1 รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพของโรงเรียน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

Figure 1 The academic administration model to promote learning about vocational skills in schools, organizations and local government agencies in Surat Thani.

References

- Iamkrong, S. (2018). *Guidelines for academic administration of educational institutions in Chainat province under the secondary educational service area office 5*[Master's Thesis, Nakhon Sawan Rajabhat University].
- Jantima, S., Wangsrikoon, A., & Kaewurai, W. (2018). Development of desired characteristics model to enhancing Asean Socio-Cultural Community (ASCC) for secondary students of the secondary educational service area office 39. *Journal of Faculty of Education Pibulsongkram Rajabhat University*, 5(1), 60–76. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/edupsru/article/view/94005>
- Kaewngam, S. (2019). *Development of a model for raising students' academic achievement. Ban Chu Chi School is under the Samut Songkhram primary educational service area office*. Samut Songkhram Primary Educational Service Area Office, Office of the Basic Education Commission, Ministry of Education. http://www.ska2.go.th/reis/data/research/25611231_112422_4545.pdf
- Keawjunta, J. (2021). Development of learning promotion model to leadership enhancement for student in Ban E-Teudonwaikamin school, Mahasarakham primary educational service area office 1. *Journal of Buddhist Philosophy Evolved*, 5(2), 113–125. <http://ojs.mbu.ac.th/index.php/jbpe/article/view/1768>
- Khunsook, T. (2022). *Academic administrations affecting the management of active learning in secondary schools in Chanthaburi province*[Master's thesis, Rambhai Barni Rajabhat University].
- Ministry of Education. (2010). *National Education Act B.E. 2542 and its amendments. (Issue 2) 2002 and (Issue 3) 2010*. Express Transportation Organization of Thailand (ETO), Thailand.
- Office of the Basic Education Commission. (2008). *Basic Education Core Curriculum B.E. 2551*. Office of the Basic Education Commission, Ministry of Education. http://academic.obec.go.th/images/document/1559878925_d_1.pdf
- Phrommanee, P., Aimsa-ard, S., & Krasang, P. (2017). Guideline to construct and development model for public health operations for public health officer. *Journal the Association of Private Higher Education Institutions Thailand under the Patronage of Her Royal Highness Princess Maha Chakri Sirindhorn*, 6(2), 128–134.

- Piyasant, S. (2015). Model of compulsory education management for career in highland and remote area schools from the best practice school. *Kasalongkham Research Journal, Chiang Rai Rajabhat University*, 9(2), 175–189. <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/ksk/article/view/125925>
- Romphirang, R. (2015). Academic administration of schools under the Lamphun municipality. In the *Proceedings of the 15th National and International Academic Conference on Research Presentation of the Northern Rajabhat University Graduate Network*, July 23, 2015, Nakhon Sawan Rajabhat University.
- Surat Thani Province Office of Local Administrative. (2022). *Local education management at the provincial level*. Surat Thani Province Office of Local Administrative.
- Wattanatanawuth, W. (2016). *The instructional administration of vocational skills in compulsory school*[Doctoral dissertation, Silpakorn University].